

Matrimoni indissoluble o estable? El matís de Francesc

Ds, 6/07/2013 per Sandra Buxadera...

[A la riba del Tíber](#)

Molts diaris avui posaran l'accent en el continuisme de Francesc amb Benet XVI en la seva primera encíclica, escrita en realitat a "quatre mans" amb l'ex papa. S'han fixat, sobretot, en un detall en una encíclica que tracta sobre fe i no sobre moral: la defensa del matrimoni entre home i dona. No obstant, posats a centrar l'atenció en aquest detall, el papa ha introduït dos matisos prou significatius. Dos matisos que no canvien la doctrina catòlica, però que obren la porta a una actitud més flexible amb els nous models de família.

El primer matís és quan parla de família formada "abans que res" per la unió d'home i dona. Aquest "abans que res", o "sobretot", traducció de la paraula "inanzitutto" italiana, introdueix un canvi de registre. La família, reconeix el papa, ja no és "només" formada per home i dona casats en matrimoni catòlic. Aquesta continua sent la forma principal però, per tant, no és l'única possible i admesa.

El segon matís l'introdueix quan, enlloc de definir, com és habitual en la tradició catòlica, el matrimoni com "unió indissoluble", utilitza l'expressió "unió estable". Això no vol dir que, d'entrada, el sacrament del matrimoni catòlic perdi el seu sentit ni vocació eterna. Reconec que una redacció massa accelerada en la meua crònica que sortirà publicada [aquest dissabte](#) al diari ARA dona lloc a un equívoc que voldria corregir aquí, ja que en l'edició en paper ja no ha estat possible -la pàgina ja estava "tancada i barrada" quan he demanat de rectificar-la. El títol que ha triat el diari per encapçalar l'article després de llegir el meu text ha quedat, em temo, massa estirat, i ho és per la mala traça amb què havia escrit l'article. Lamento no haver estat més encertada i me n'excuso.

L'amor cristià és l'amor lliurat fins al final. Qui s'uneixi en matrimoni davant l'altar continuarà fent-ho amb ferma voluntat de fidelitat per sempre. Altra cosa, però, és que aquest ferm compromís no pugui fer aigües per motius fins i tot aliens a la voluntat dels qui es casen. Per això, quan el papa parla d'unió estable més que no pas indissoluble està fent un gest d'obertura, per exemple, cap als divorciats, que ara estan formalment exclosos dels sacraments.

La mirada menys intransigent cap a les persones que, pel motiu que sigui, no han pogut culminar l'ideal del dia del seu casament ja fa temps que és una demanda de la major part de fidels de l'Església -això diuen les enquestes- i la sostenen jerarques com el difunt cardenal Martí. És un matís, doncs, important. I entra en sintonia amb la paraula clau del pensament i papat de Francesc: la misericòrdia, la mirada amorosa de Déu que sap acollir tota persona, malgrat els errors que hagi pogut cometre. Al capdavall, la condició humana és de feblesa. Si Déu no ens pretén super-homes o super-dones, tampoc no ho pot fer l'Església. Així ho entén Francesc.